

Násady a těla zbraní

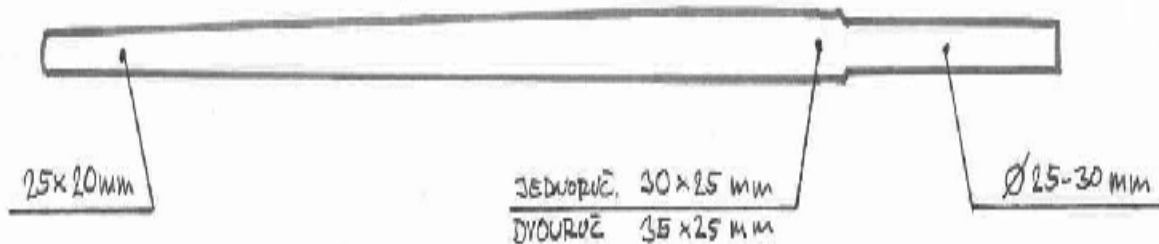
Sepsal: Tomš Papilus Maximus

O dřevě obecně jste si jistě už přečetli v sekci dřevo. Pokud ne, přečtěte si ji a pak se sem vraťte.

V této kapitole se budeme zabývat tím, jaké konkrétní zdroje dřeva v jakých rozměrech použít na tu kterou konkrétní zbraň. Tak tedy....

Meče

Ideální dřevo na meč musí být hlavně rovné, v řezu mít tvar 0 či spíše obdélníku nastojato s oblými rohy a od špičky k záštitě se postupně rozšiřovat (u špičky 25x20, u záštitě 25x35). Pod záštitou by měl řez přejít do mírné elipsy o průměrech cca 25 a 30 mm (širší osa ve směru záštitě). Přesná tloušťka jílce závisí na velikosti pazoury, která jím bude vládnout. Konec dřeva pak bude tvarově přizpůsoben tomu, jak na meč chcete přidělat hrušku. Špička meče není špičatá, ale pěkně zaoblená. Tento „ideální“ tvar si vyhoblujete nejlépe z vhodné zvolené fošny, nebo z násady na motyku (dělají se až do délky 1300mm). Dobře použitelné jsou i bukové prahy. Rozměry výše uvedené jsou **orientační**. Závisí na kvalitě dřeva a zpracování a na tom, je-li meč jedno-, či obouruční.

Zdali jste ho nezhoblovali moc zjistíte tak, že váš výtvar vezmete a vši silou s ním několikrát seknete třeba do asfaltky (sekat ve směru, v jakém budete sekat až bude meč hotový). Když vydrží, můžete hoblovat dál, když se zlomí nebo praskne, tak to už bylo zase moc. S hoblováním přestaňte až na to už nebudete mít nervy, nebo až zkrátka odhadnete, že to je tak akorát. Pamatujte, že je lepší meč zlomit hned na začátku, než se s ním měsíc vyrábět a zlomit ho pak. Takže vyhoblovaný polotovár nešetřete! Obdobně a dle stejné logiky zkoušejte všechny části zbraně, které vyrobíte.

Pokud se necítíte na hoblování, či na něj nemáte podmínky, použijte starou hokejku seříznutou na patřičnou délku (nezapomeňte zabrousit špičku). I když i ta se dá trochu zhubovat...:-).

Použit se dá též vyschlá větev která po vysušení a odstranění kůry bude mít tloušťku kolem 20-30 mm v polovině délky zbraně. Pak už opět nic nehoblovat a jen zakulatit špičku. Vybírat klacky bez suků a samozřejmě nezapomenout vyzkoušet výdrž řádnou d'ahou o zem (třeba vybetonovanou).

S případným bokenem pracujte jako s hokejkou.

Výsledek přelakujte a obalte cca 3 vrstvami kobercové pásky. Lak ochrání tělo meče před působením vlhkosti, kobercovka zase před rozštěpáním a praskáním.

Sekery, palice, palcáty

Ideální toporo pro takovouto zbraň je kulatina cca 30mm v průměru, nebo opět 0 o ekvivalentním průměru (tj. 25x35 atp.)(průřez stejný po celé délce zbraně). Pro obouruční zbraně vždy raději tlustší. Přesný průměr závisí krom volby materiálu též na tom, zdali chcete přiznat dřevěnost topora (tj. již ho dále ničím neobalovat), nebo zdali jste ochotni zbraň ještě vyztužit kobercovou páskou. Takže buď použijte o cca 5mm tlustší dřevo které pak namořte, nebo použijte dřevo tenčí, nalakujte ho a pak ho obalte 3-mi vrstvami kobercovou páskou. Váha obou variant je +/- stejná.

Co tedy přesně použít? Velmi vhodné jsou bukové či jasanové větve. Protože jsou většinou dost křivé, jsou vhodné zejména, vyrábíme-li zbraň s asymetrickým bijákem (jednobřítá sekera, či sekera dvoubřítá s každým břitem jiným, obdobně palice).

Pro symetrické zbraně můžeme použít násadu na motyku. Nezhoblovaná, jen namořená a nalakovaná má ideální proporce pro obouruční palici či sekyru. Pro jednoruční sekyru či palici ji trochu ztenčíme hoblíkem. Průřez u sekyr a palic spíše 0.

Pro palcáty pak používáme zásadně topora s kruhovým průřezem o průměru cca 30mm.

Dost nevhodné jsou hokejky - hranatá topora u sekyr jsou docela hnus. Pokud ale máte nějaký úžasný designerský záměr, nenechte se omezovat mým vkusem a klidně ji použijte, měla by vydržet. Nechci ale vidět jediný náznak původního nabarvení.

-----konec-----

